

СЦЕНАРІЙ ВШАНУВАННЯ ВОЇНІВ –АФГАНЦІВ

Дата проведення : 15 лютого 2019 року

Час проведення :

Місце проведення :

Ведучий :

.

Ти – вічний біль ,Афганістан,

Ти – наш неспокій.

І не злічить глибоких ран

В борні жорстокішій

І не злічить сліз матерів, дружин, дітей –

Не всі вернулися сини із тих ночей...

Ведуча:

Вже багато літ, як прийшли назад додому,

Та до цих пір чує душа війни оскому,

Та до цих пір ще стогнуть ночі, ниють рани,

А у снах – «духи» налітають, мов шайтани.

Ведучий :

Не одним сивим пасмом закосичена ця дата - 15 лютого. День, коли в далекому 1989 році закінчилась для народів колишнього Радянського Союзу десятирічна кривавиця трагічної війни в Афганістані. Посивіли до строку юні наречені і молоді дружини, чекання вибілило скроні батьків і коси матерів. І, здається, навіки крейдяний пил і пісок осіли в молодих чубах воїнів-інтернаціоналістів.

Ведуча:

Сьогодні ми зібралися тут, щоб вшанувати тих, хто,

пройшовши кривавим афганськими дорогами, повернувся до рідного дому і тих, хто не дожив , не доспівав, не докохав....

Ведучий: Кажуть, що час - найкращі ліки, хоча роки минають, а пам'ять вперто вертає усіх назад. (відео «Время»)

Ведуча: Статистика свідчить : 160 тисяч наших співвітчизників, українців, брали участь у цій війні. 3360 на повернулися. Понад 8 тисяч були поранені, 3560 стали інвалідами. 550 вдів. 711 сиріт. Такий рахунок Афгану.

Ведучий: У афганській епопеї , поряд з іншими, брали участь і наші земляки.
(_____)

Через долю багатьох молодих людей пройшла ця війна. За 10 років там прослужило 87 наших юнаків і 3 жінки.

Ведуча: І пам'ять ожива вогнем пекучих ран

Ніколи не забути нам тебе, Афганістан.

Від імені матері, що не діждалась сина,

Від імені дочасу посивілої дружини,

Від імені батька, що мовчки сумує,
Від імені сина твого вже, солдате,
Благаю, кричу – Війні вже повік не бувати!

Ведучий: У нас в Широківському районі проживає 85 колишніх учасників бойових дій . У **чотири** сім'ї прилетіла чорна звістка про загибель сина, брата, батька. Долучіть до цих цифр материнські сльози, передчасну сивину, проймайтеся горем сиріт і вдів - перед вами постане жахлива трагедія .

Ведуча: Поставте скибку хліба на стакан
 І голови схиліть в скорботі вічній,
 За тих, кого убив Афганістан,
 Чий він душі зранив і скалічив...

Схилімо ж голови перед світлою пам'яттю тих, хто залишився вічно молодим :

Метроном відлічує хвилину мовчання

Ведуча: Пройдуть роки, і ми певні, що імена хлопців, які загинули в Афганістані, не зітруться з пам'яті прийдешніх поколінь, увійдуть у безсмертя. Вічна пам'ять полеглим і шана живим, тим, кому всім смертям на зло пощастило повернутись до рідних домівок.

Ведучий: О, Україно! Ніжно пригорни
 Усіх живих своїх синів, як мати,
 Щоб ми уже не бачили війни,
 Не чули щоб ніколи звук гармати

Ведучий: Афганських подій ніколи і нікому не викреслити з календаря. І скільки б ми не повертались до тих подій, встановлюючи нові і нові факти, змінюючи цифри, все переоцінюючи , істина залишається одна – незмінно житиме пам'ять про Афганістан

Ведуча: Хай буде все, що має бути:
 І тихі радощі життя,
 Калини цвіт і вишень біле диво,
 І мирних ранків сонячність щаслива,
 І наша вдячність нескінченна,
 І України бойові знамена.

Ведучий0 : Бажаємо всім Вам здоров'я, щастя, миру, душевного спокою, злагоди, добробуту у великому домі, який зветься Україна.